

ΤΑ ΝΕΑ

[ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΕΣ]

Προφίλ

27/10

Του
Δημήτρη
Μητρόπουλου
mhtro@dolnet.gr

ΕΪΠΑΝ πως δεν ήταν χαρισματικός ηγέτης. Πως δεν ήταν φωτογενής. Πως ανέλαβε σε μια εποχή που η ελληνική κοινωνία είχε κουραστεί από πρωτεϊκούς πολιτικούς όπως ο Ανδρέας Παπανδρέου και ο Κώστας Μητσοτάκης. Πως ήταν λογιστής, νοικοκύρης και αστός σοσιαλδημοκράτης. Είπαν και άλλα πολύ χειρότερα.

ΑΥΤΟ που δεν λένε είναι η πάγια υπεροχή του στις δημοσκοπήσεις. Επί οκτώ χρόνια κρατήθηκε στην κορυφή των αριθμών. Εκεί οικοδομήθηκε η εσωκομματική επικυριαρχία του στο ΠΑΣΟΚ που ποτέ δεν του παραδόθηκε ολοκληρωτικά. Έτσι μπόρεσε και τράβηξε, χάρη στην προσωπική του δημοτικότητα, την άμαξα της κυβέρνησής του για δύο θητείες.

Ο ΚΩΣΤΑΣ Σημίτης αποτελεί ένα πολιτικό παράδοξο. Είναι ένας κατ' εξοχήν αντιπληροποτικός πολιτικός που όμως κυριάρχησε στην εγχώρια δημόσια ζωή, στη φάση που η Ελλάδα έγινε τηλε-δημοκρατία. Ποιος θα φανταζόταν ότι στη χώρα των τηλε-παραθύρων, της «Λάμψης» και του «Τροχού της Τύχης» θα μεσουρανούσε ένας πρωθυπουργός με προφίλ καθηγητή που μιλούσε, τουλάχιστον τους πρώτους μήνες της αρχηγίας του, για τη «ρεαλιστική ουτοπία» της ΟΝΕ;

ΟΚΤΩ μήνες μετά την πτώση του ΠΑΣΟΚ, το παράδοξο μένει ζωντανό. Συκοφαντημένος, αμφισβητημένος, χρεωμένος από διαφόρους την ήττα, ο Σημίτης εξακολουθεί να προηγείται – και μάλιστα με διαφορά – όλων εκείνων που, εκόντες-άκοντες, «ακούγονται» για την καρέκλα του Προέδρου της Δημοκρατίας. Όλα αυτά, ενώ η κυβέρνηση της Ν.Δ. έχει βαλθεί να αποδομήσει τη διακυβέρνησή του, φθάνοντας, διά της δημοσιονομικής απογραφής, ως το ιερό – για τη χώρα – δισκοπότηρο της ΟΝΕ. Παρ' όλα αυτά, η κοινή γνώμη επιμένει να θέλει Σημίτη για Πρόεδρο, ενώ είναι σαφές ότι πολιτικά αυτός δεν ταιριάζει σε τίποτε με τον Κώστα Καραμανλή.

ΓΙΑΤΙ; Διότι ο Σημίτης είναι πολιτικός έργου και πεποισθήσεων, δηλαδή είδος εξαιρετικά σπάνιο στη ζούγκλα της ελληνικής δημόσιας ζωής.

Του Σπύρου Ορνερράκη